

Diakonské STŘÍPKY

3/2018

Občasník
Diakonie ČCE -
střediska v Brně

Milí přátelé brněnského střediska Diakonie, milí čtenáři, dny letních prázdnin a slunečných dovolených jsou za námi a vy v rukou držíte podzimní číslo Střípků. Tentokrát vám přináší informace o poradenství a podpoře pečujících v domácím prostředí, o tom, jaká byla a stále ještě je úroda našich klientů na zahradě uprostřed Brna a třeba také o tom, kde a jak „krásně“ se ukazovala letovická pobočka.

1. července jsme si v mysli také připomněli den, kdy bylo naše brněnské středisko založeno. Ano, počítáte správně, je to už 25 let, co brněnská Diakonie pomáhá potřebným. Postupně jsme naši činnost rozšířili z Brna do Letovic a do Nosislavi. V brněnském středisku nyní pracuje 43 zaměstnanců, pomáháme 167 klientům

a jejich rodinám, na naše služby navazují 2 dobrovolnické programy a kontaktní místo pro pečující. Stále máme na mysli, že Diakonie tvoří společenství, které v milosrdenství a s nadějí fortelně pomáhá potřebným.

Společně s Vámi chceme za uplynulých 25 let naší činnosti poděkovat při slavnostních bohoslužbách 3. 11. 2018 v Blahoslavově domě.

A doufáme, že dalších alespoň 25 let tu pro Vás i další potřebné nadále budeme.

Těším se s Vámi na viděnou a přeji Vám pěkné podzimní dny

Lenka Svobodová, ředitelka střediska

Pečujeme o klienty, ale i o sebe.

Centrum denních služeb Brno, Hrnčířská 27, 602 00 Brno Tel.: 541 248 401

V centru denních služeb našeho brněnského střediska (dále jen centrum) je prý příjemné pobýt. Slýcháváme to od našich klientů, ale neřídka i od návštěv, které k nám zavítají. Služby centra jsou určeny lidem trpícím Alzheimerovou chorobou nebo jinou formou demence. Snaha o udržení co nejvyšší míry soběstačnosti patří k dobré praxi centra. Lidský, blízký vztah, snaha o individuální přístup, ke každému „na míru“ a zároveň profesionální péče, to klade na pracovníky centra vysoké nároky. K tomu, aby těmto nárokům dostáli, je třeba pečovat také o ně samotné.

Konkrétně tedy o pracovnice, tvořící tým centra. Průběžně se vzdělávají, nepřetržitě si zvyšují kvalifikaci. Každoročně je čeká nejméně 24 hodin kurzů, stáží nebo účasti na odborných konferencích. Mají možnost si samy zvolit oblast, ve které se chtějí zdokonalit, ať už je to komunikace s člověkem s demencí, trénink paměti, různé aktivizační techniky - zahradní terapie, výtvarné techniky, validační terapie. Kvalitní vzdělávání nemusí být drahé, ale téměř nikdy není zadarmo. Proto jsme vděční za dary, za finanční pomoc. Momentálně třeba Výboru dobré vůle – nadaci Olgy Havlové, který nám poskytl prostředky právě na vzdělávání pracovníků pečujících o seniory.

Být dobrým zaměstnancem Diakonie znamená nejen „chodit do práce“, ale především pracovat spolu, být součástí společenství, pracovat s fortelem, vědět, co a jak děláme a proč to děláme, být odpovědný za svoji práci, za službu, ve které pracují, zvládnout i nelehké situace a zároveň být profesionálem. Pracovat s nadějí, a především vždy

Pečení perníčků jako trénink jemné motoriky

s ohledem na člověka, s úctou a respektem milosrdně dopomáhat k dobrému životu.

Děkujeme za jejich nasazení, laskavost a lidský přístup.

Centrum denních služeb v Brně poskytuje své služby v pracovních dnech od 7.00 do 16.30 hodin. Máme volné kapacity, rádi Vám pomůžeme!

Petra Stávková, vedoucí Centra denních služeb Brno

Jak to v Brně všechno začalo

Zdeňka Konvičková
(padesátá léta)

V letním vydání Střípků jsme psali o tom, že je dobré uspořádat si svoje věci, dokud na to má člověk sílu – především tu duševní. Příkladem takové praxe je pro nás příběh Zdeňky Konvičkové, dámy, která víc než na sebe, myslela vždy na ty druhé. Dům, ve kterém sídlí naše brněnské středisko, věnovala paní Konvičková církvi právě pro to, aby zde našli domov lidé s postižením.

Dům číslo 27 v Brně na Hrnčířské ulici koupili před první světovou válkou manželé Jan a Anna Machatovi. V roce 1909 se jim narodila dcera Zdeňka, po válce v roce 1920 syn Drahomír.

Zdeňka vystudovala učitelský ústav a začala učit děti na prvním stupni. Její rodina byla vzdělaná, ale k víře neměla vztah. Svoje první setkání s Pánem Bohem popisuje Zdeňka v deníku, který si psala:

Jednou mi v Rosicích ve vlaku krásná slečna podává letáček SVĚDECŤVÍ HVĚZD. Nestačila jsem jej do Zastávky přečíst. Vracím ho.

„Ne, nevracejte, nechte si jej. Mohu se zeptat? Čím je Vám Pán Ježíš?“

„Řadím jej vedle Husa, Komenského, Masaryka... „

„Ale on chce být Vaším spasitelem, vykupitelem.“

Spěšné rozloučení a 3 km pěšky do školy. V lese se znovu dívám na letáček – a najednou se nad vysokými smrkami rozzáří slunce, které probleskuje svými dlouhými paprsky, jako hvězda. Cítím, jak blízko je u mne Bůh.

Asi za dva dny jedu opět vlakem do Zastávky. Přistupuje mladý muž – student. Čte v Bibli. Najednou mi klade stejnou otázku jako slečna před dvěma dny.

Čím je Vám Pán Ježíš?“ Opakuji to, co jsem již dříve odpověděla.

„Ale on chce být Vaším osobním spasitelem a vykupitelem.“ Stejná

odpověď jakou jsem slyšela před dvěma dny.

„Vy jste, slečno, učitelka? Četla jste Bibli?“

„Ne.“

„A to se nestydíte, jako česká učitelka, že neznáte Bibli? Cožpak neznáte české dějiny? Neznáte osud českých bratří, Komenského?“

Jedu domů. Trochu zmatená. Vynašla jsem si Bibli. Čtu a čtu – tak, jak se čtou romány – od první knihy Mojžíšovy dál. Čtu stále, abych ji měla co nejdříve přečtenou. Před vyučováním, po něm, ve vlaku, každou volnou chvíli využívám ke čtení Bible.

Zdeňka pak prožívá bolestnou ztrátu, umírá její mladička přítelkyně Květuška. Zdeňka jí chtěla povědět o Pánu Bohu, ale smrt přišla dřív. Napsala Květušce několik veršů z Bible, ale Květuška je přečíst nestihla. Po pohřbu si Zdeňka zapsala:

To byla ta poslední kapka, která způsobila, že jsem pochopila. Že není čas svědectví odkládat. Že člověk nemůže spoléhat na své mládí, že je třeba pokořit se před Bohem. Klekla jsem a vyznala svůj největší hřích, že jsem včas nepromluvila, nevydala svědectví. A cítila jsem, že tohle je ten největší okamžik v mém životě. Teď v tuto chvíli jsem uvěřila.

V padesátých letech se seznámila s charismatickým Vladimírem Konvičkou, za kterého se provdala. Manželství bylo velice šťastné, ale vydrželo pouhých 12 let. Po smrti manžela se Zdeňka hodně uzavřela, udržovala vztahy jen se svými nejbližšími. Dům na Hrnčířské, který zdědila, chtěla věnovat církvi pro sociální práci, ale dřívější režim to nedovoloval. Začátkem devadesátých let pak našla inspiraci v Kloboukách u Brna, kde vzniklo středisko Betlém a

znovu nabízela dům pro práci s lidmi s postižením. Nakonec se dohodla s lidmi z brněnského seniorátu Českobratrské církve evangelické. Ten darovaný dům přijal a zavázal se zde zřídit služby pro hendikepované. Součástí dohody také bylo, že Zdeňka bude moci v tomto domě, ve svém bytě žít do své smrti. Zdeňka Konvičková zemřela 11. července 1992.

Je to 25 let, co se „rozjela“ naše činnost. V září 1993 jsme začali poskytovat první z našich služeb - pečovatelskou a ošetřovatelskou službu v domácnostech. Přijďte to s námi oslavit! Zavzpomínat a především poděkovat - 3. listopadu do Blahoslavova domu.

Jana Tesařová, PR manažerka střediska

Zahrada klientů CHBO

Chráněné bydlení Ovečka, Hrnčířská 27, 602 00 Brno; Tel.: 730 162 177

V domě na Hrnčířské, kde sídlí brněnská Diakonie, bydlí ve třech bytech i klienti Chráněného bydlení Ovečka. Za domem je menší zahrada, kterou mají v péči právě klienti Ovečky. Od jara do podzimu se na zahradě scházejí a společně s námi - sociálními pracovníci - ji jednou týdně obhospodařují. Začíná se na konci zimy. Společně se rozhodneme, co se bude tento rok vysazovat. Pěstujeme především rajčata, papriky a dýně. Každé jaro sázíme semínka do truhlíků, umístíme je za okna a pečlivě zaléváme a sledujeme, jak nám rostou. Po třech zmrzlých vysadíme rostlinky ven a zasejeme taky první salát. Pak už pravidelně rajčata zaštipujeme, hnojíme, sbíráme úrodu.

Bohužel půda na zahradě není moc kvalitní a tak některým plodinám, o které by byl jistě větší zájem, jako jsou mrkev, petržel, hrášek, jahody, těm se tu nedaří. Naopak bohatou úrodu rajčat, cuket a dýní jsme zatím sklídili každým rokem. Z toho, co si vypěstujeme, připravíme oběd při společném vaření. Obvykle je to dvakrát týdně.

Na zahradě rostou i ovocné stromy a keře a tak si v létě pečeme ovocné koláče a buchty. Jednou jsme navařili i marmeládu. A taky máme několik hlav hroznového vína, o které se pravidelně staráme, a které plodí.

Náš zahrada ale není jen užitková, zahradu zdobí i několik keřů růží, vykvétají nám zde kosatce, v jezírku lekníny. Klienty činnost mezi vegetací velmi baví a naplňuje je radost z vypěstované úrody i společně připravených jídel. V budoucnu bychom chtěli zahradu zrekonstruovat, aby byla jednak bezbariérová a taky úrodnější. Budeme rádi za pomoc – finanční, manuální, odbornou.

Jitka Navrátilová a Terezie Bukovská, sociální pracovníce v Chráněném bydlení Ovečka

Letovická pobočka se ukazovala

Centrum denních služeb Letovice, Alšova 3, 679 61 Letovice; Tel.: 739 244 873

Červen se nesl v duchu veřejné prezentace naší práce. Potkat se s námi bylo možné v „Den otevřených dveří“ v naší letovické pobočce a na boskovickém festivalu „Ticho nechcem“.

Letos 10. června to bylo poprvé, co jsme Den otevřených dveří uspořádali v neděli. V předchozích letech byly vybírány všední dny. Letos to totiž bylo o něco slavnostnější, při příležitosti oslav 10 let Diakonie v Letovicích. Toto výročí sice vycházelo na minulý rok, avšak kvůli rekonstrukci budovy bylo třeba oslavu posunout.

Návštěvníci si mohli prohlédnout prostory pobočky s nově opraveným přízemím, nakoupit výrobky klientů, ochutnat různé dobroty a drinky. Ti, co si chtěli něco vyrobit, mohli zdobit perníky a odnést si je domů. Pro děti bylo připraveno oblíbené malování na obličej a dětský skákací hrad, který zapůjčil letovický Elim. Oslavu podtrhovala prohlídka nově pořízeného bezbariérového auta Ford Transit, na které jsme sbírali prostředky v roce 2017.

„Ticho nechcem“ je festival, který se koná v Boskovicích k oslavě konce školního roku a nástupu letních prázdnin. Letos připadl na 29. června. Byli jsme přiváni jako zástupce neziskového sektoru zabývajícího se péčí o lidi se zdravotním postižením. Měli jsme zde svůj stánek s informačními letáky a výrobky klientů. Lidé si mohli v areálu „Skleníku“ u boskovického zámku vybírat z řady atrakcí, občerstvení a hudebních vystoupení. Jsme rádi, že jsme se mohli představit na této akci. V malebném prostředí parku, letního kina a s výhledem na

Zahájení Dne otevřených dveří letovické pobočky

zámek den rychle uběhl.

Na obou zmíněných akcích jsme se snažili získat prostředky na pořízení sušičky prádla pro naše klienty. Důvod takového nákupu? Když to počasí umožňuje, sušíme venku. Avšak v chladných, deštivých dnech nám chybí prostory, v kterých by bylo možné usušení prádla v tak velkém množství. A mimoto – z vozíku se prádlo věší dost komplikovaně. A povedlo se. Celkově jsme obdrželi 14.570,- Kč, což dává záruku, že sušička bude!! DĚKUJEME!

Erik Novotný, vedoucí pobočky

I věci mají historii

Chráněné bydlení Nosislav, Vinohradská 486, 691 64 Nosislav; Tel.: 737 218 420

V prostorách Chráněného bydlení v Nosislavi (dále jen CHBN) byla umístěna dřevorezba s názvem „Ptejte se na písma“. V přízemí u vchodu. Je renovovaná, nově natřená – slušné umělecké dílo.

Dřevorezba „Ptejte se na Písma“ je od doby rekonstrukce v roce 1997 umístěna v čele sálu Husova domu. Její původ je ale z někdejší nosislavské obecní školy.

Tyto školy byly od roku 1872 v Rakousku-Uhersku veřejné, ale v Nosislavi se drželo vnější zdání oddělených náboženských škol. K úpl-

nému sloučení došlo za dramatických okolností až za první republiky. Tehdy byly z obou škol odstraněny i náboženské symboly. Vyučovalo se pak v obou budovách ve spojených třídách.

V době druhé republiky 1938/39 došlo k paradoxu návratu náboženských symbolů do státních škol, což v převážné většině znamenalo umístění křížů či krucifixů. Nevíme, jak se to řešilo v jiných místech s nekatolickou většinou či početnou menšinou, ale v Nosislavi byly ve třídách vedle sebe zavěšeny kříže od akademického sochaře Čeňka Vosmíka (1860-1944) a zmíněné dřevorezby, které zhotovil Vilém Pernikář z Diváků.

Obecní kronika uvádí, že byly zavěšeny v únoru 1939. Tahle situace pokračovala i za protektorátu a změněna byla až po válce, kdy se kopíroval právní stav první republiky.

Dřevorezby je pět kusů, bylo pět tříd v obou budovách. Dnes je jedna v Husově domě v Nosislavi, druhá umístěna v CHBN a tři mírně poškozené v archivu na faře. Dřevorezby naštěstí nebyly zničeny, což by je čekalo po únoru 1948, ale někdo je zachránil odnesením do sboru. Jedna z nich byla také nějaký čas v malém sále starého Husova domu. „Ptejte se na písma“ Jan 5, 39. Verš z Kralické Bible. Možná pro dnešního člověka, pro dnešní mluvu, je jiný překlad srozumitelnější: „Zkoumáte Písma a myslíte si, že v nich máte věčný život; a Písma svědčí o mně.“

Vladimír Svoboda, Nosislav

Poradenství a podpora pečujících v domácnosti.

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, Tel.: 734 166 378

Ve službě v kontaktním místě České alzheimerovské společnosti v Brně se občas setkávám s lidmi, kteří pečují o svého blízkého s demencí: o svou maminku, tatínka nebo prarodiče a potřebovali by se poradit o tom, jak nejlépe s tímto nemocným komunikovat, jak k němu přistupovat. Nebo jak vyřešit technické záležitosti, které oni už tolik nevidí: úprava prostředí ve kterém žije, aby se snížilo riziko pádu, vhodné kompenzační pomůcky,...

Potřebné informace se ale k těmto pečujícím nemohou dostat, protože někteří nemají, kdo by jim blízkého nemocného „pohlídal“, aby mohli odejít z bytu. Je poměrně dost lidí, kteří jsou pečovateli 24 hodin denně bez možnosti vzdálení se od nemocného. Nebo jiný případ. Dcera se začala starat o svou maminku a chtěla by ona i její děti a manžel získat potřebné informace a mít možnost si promluvit o dané situaci. V tomto případě sice může někdo pečující zastoupit, ale dozvědět se něco o této nemoci mají zájem i ostatní členové rodiny. Celou rodinu dostat k nám do kanceláře je logisticky náročné, ale doma, kde všichni žijí, se potkají určitě. Proto mě napadla možnost práce s rodinou a s člověkem s demencí v jeho přirozeném prostředí, doma.

Nabízíme tedy poradenství v domácnosti pečujících, kteří se starají o rodinného příslušníka s demencí. Budou tak moci zůstat v blízkosti nemocného a informace přijdou za nimi. Budou mít čas a bezpečný prostor pohovořit si o své těžké situaci. Pokusíme se společně zjistit, jak by se daná situace mohla zvládat co možná nejlépe pro pečujícího i nemocného.

V dnešní době internetu je sice možné vyhledat si o čemkoli cokoli, ale já ze své zkušenosti můžu říct, že řeším-li nějaký problém a mám možnost promluvit si o tom s někým, kdo má podobnou osobní zkušenost, je pro mě takový rozhovor inspirativní a úlevný.

A právě proto nabízíme poradenství ve vaší domácnosti. Abyste se mě mohli zeptat na cokoli z problematiky Alzheimerovy choroby a já vám pomohla zorientovat se v dané náročné situaci.

Pro ty pečující, kteří se chtějí inspirovat, jak s lidmi s Alzheimerovou nemocí komunikovat a jak k nim přistupovat a mají možnost přijít k nám na Hrnčířskou 27 do Diakonie ČCE – střediska v Brně, pořádáme v rámci Brněnských dnů pro zdraví 25. 9. a 26. 9. moderované povídání na téma: **Komplexní přístup k člověku s demencí v praxi.** Začátek je v **15.30 hod.**

Kvůli omezené kapacitě je nutné se u obou termínů telefonicky objednat na tel. č. **734 166 378.**

Společně s kolegyní Janou Gomolovou se na vás těšíme.

Klára Šenkyříková, vedoucí KM ČALS v Brně

Přijďte za vámi domů

Co nás čeká na podzim

- 8. 9. Den otevřených dveří
v Chráněném bydlení v Nosislavi 13 – 18 hodin
- 1. – 23. 9. Výstava fotografií Jiřího Liščáka v Chráněném bydlení v Nosislavi
- 24. – 27. 9. naše účast na Brněnských dnech pro zdraví a dnech pro seniory – Vyšetření paměti a přednáška Komplexní přístup k člověku s demencí v praxi (více informací na našich webových stránkách)
- 3. 11. Slavnostní bohoslužba a setkání k 25. výročí brněnské Diakonie. Blahoslavův dům, v odpoledních hodinách.
- 15. 11. Koncert Pro Vážku ZUŠ Veveří – Malá sněmovní síň, Dominikánská 2, Brno, čas bude upřesněn

Děkujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové za příspěvek na akreditované vzdělávání pracovníků.

**Pomáhejte nám pomáhat!
Má to smysl.**

Občasník Diakonské střípky vydává Diakonie ČCE

– středisko v Brně, Hrnčířská 27, 602 00 Brno

Tel.: 549 242 279, e-mail: brno@diakonie.cz

číslo účtu: 1344426309/0800, web: www.brno.diakonie.cz

FB: www.facebook.com/DiakonieCCEstrediskovBrne/

www.facebook.com/letovickadiakonie/

www.facebook.com/DiakonieNosislav/

Toto číslo vyšlo 5. 9. 2018

Diakonie
Českobratrské církve evangelické